

[Poemas de *Cos peitos desenchufados*]

Elías Portela

Formas de citación recomendadas

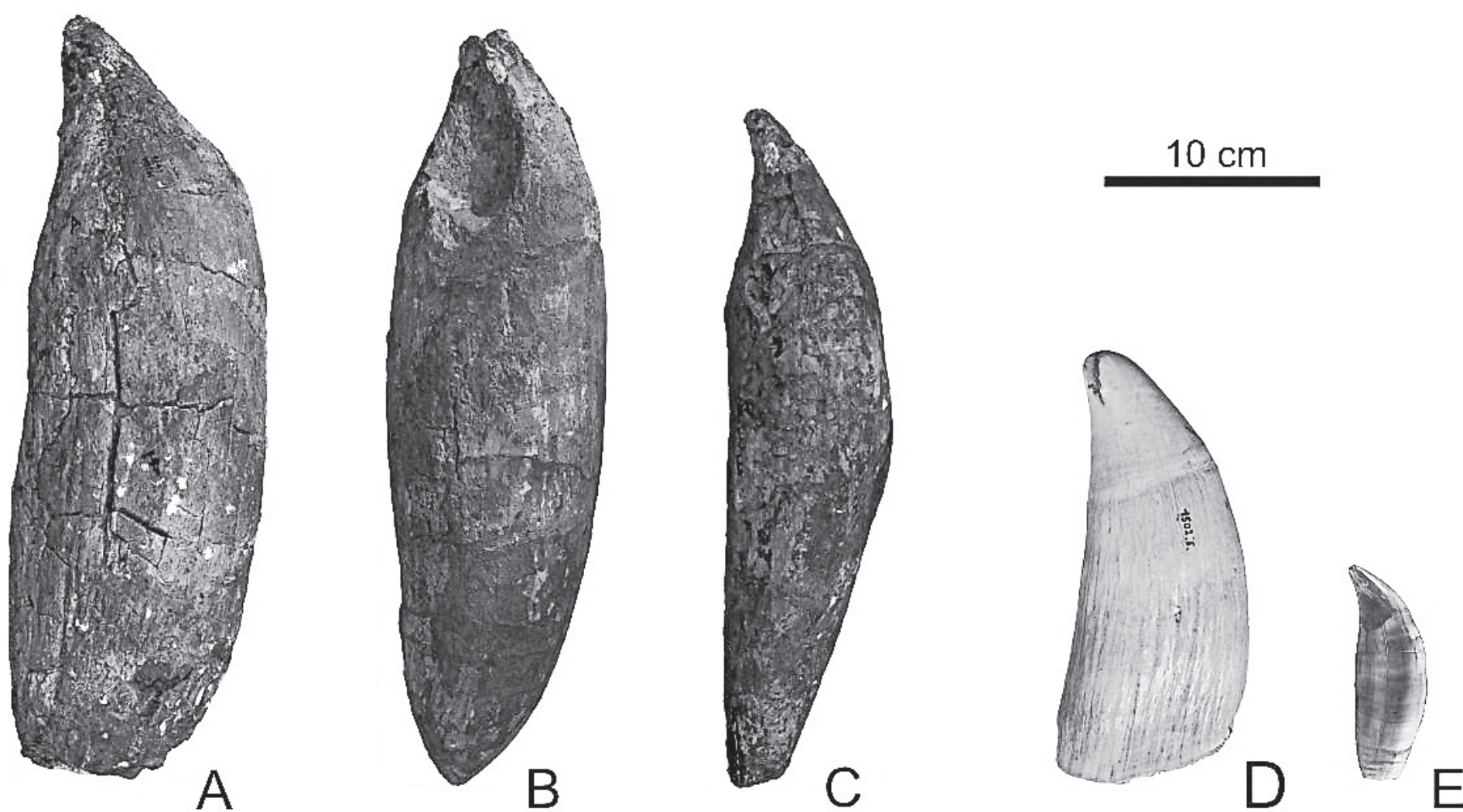
1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

PORTELA, ELÍAS (2011 [2010]). [“Poemas de *Cos peitos desenchufados*”]. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 829 (22 de xullo), 1-8. Reedición en *poesiagalega.org*. Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura.
<<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1451>>.

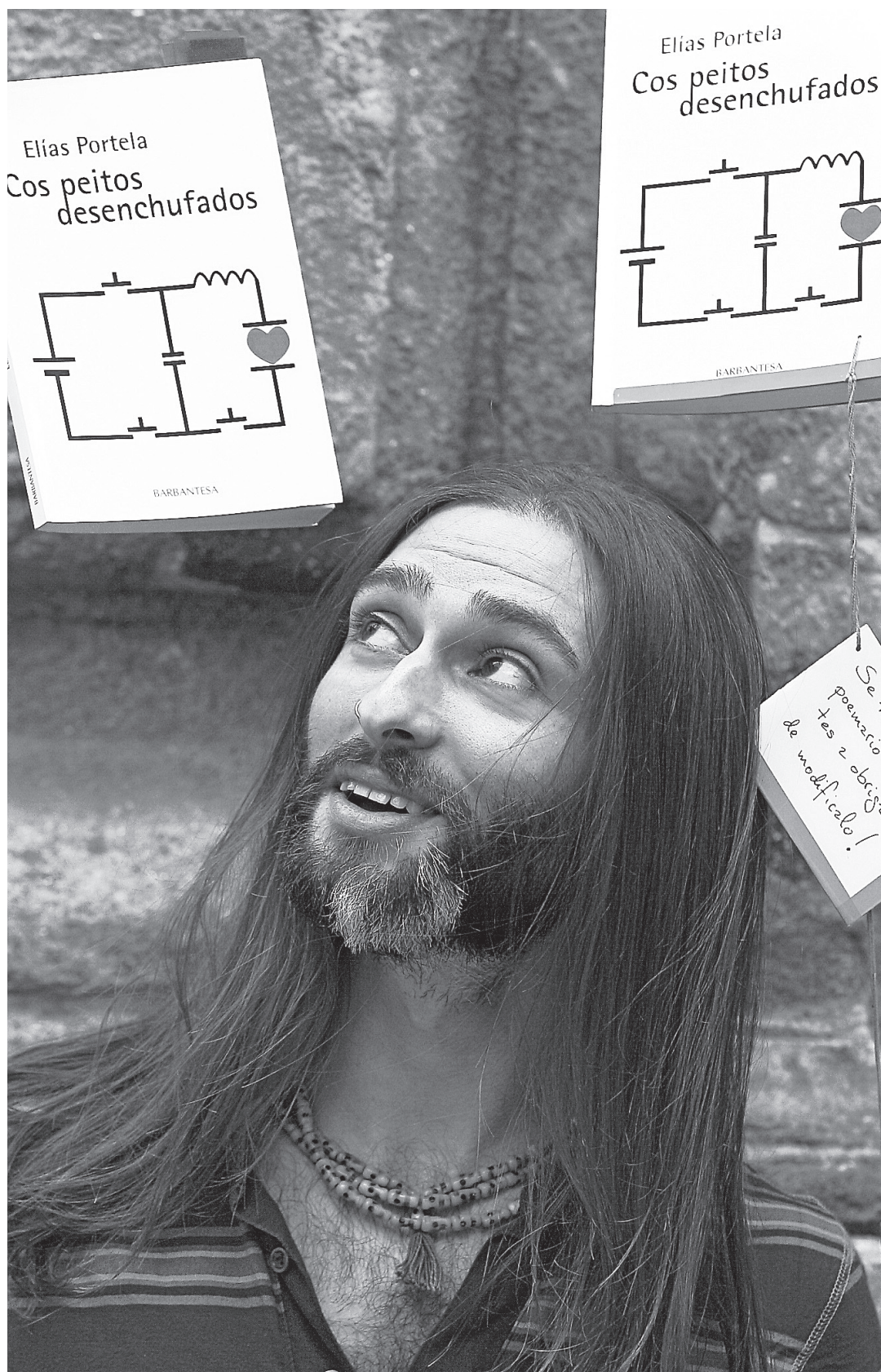
2 | Por referencia á publicación orixinal

PORTELA, ELÍAS (2010). [“Poemas de *Cos peitos desenchufados*”]. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 829 (22 de xullo), 1-8.

* Edición dispoñíbel desde o 17 de novembro de 2011 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

Elías Portela/Elías Knörr

Conversa de Elías Portela e Elías Knörr con Islandia e Galicia ao fondo

Elías Portela (Cangas, 1981) descubriu cando se estableceu en Reiquiavick un alterego mariñeiro islandés, Elías Knörr, que lle permite máis facilmente visitar as outras costas e ver o que lle queda nas redes despois da travesía. O resultado é unha poesía que se manifestatanto en inglés como en islandés, en inglés ou en éuscaro, lingua que tamén domina. De feito, non só é un poeta galego que hoxe presenta na Librería Couceiro de Compostela o seu máis recente poemario, *Cos peitos desenchufados*, senón que tamén foi elixido un dos tres vates máis importantes de Islandia pola prestixiosa revista *Poetry Review* do Reino Unido. Nos monográficos do verán de *Revista das Letras*, Portela/Knörr ofrece seis textos marcados pola súa aventura de “palabrario” –término que el emprega con profusión– e a súa particular concepción da linguaxe, esa “ilusión colectiva que lle dá á sociedade o poder da creación poética e, ao mesmo tempo, a fai tan feble porque a lingua non sobrevive sen nós”. Convencido de que a poesía é unha “función da linguaxe na cal está focalizado o código da mensaxe e a súa estética”, Elías Portela/Knörr desenvolve a súa obra como unha especie de misión: “Que a xente escriba, que non deixen morrer o idioma”. Esa misión é tamén a que –di– o engasta á Literatura galega.

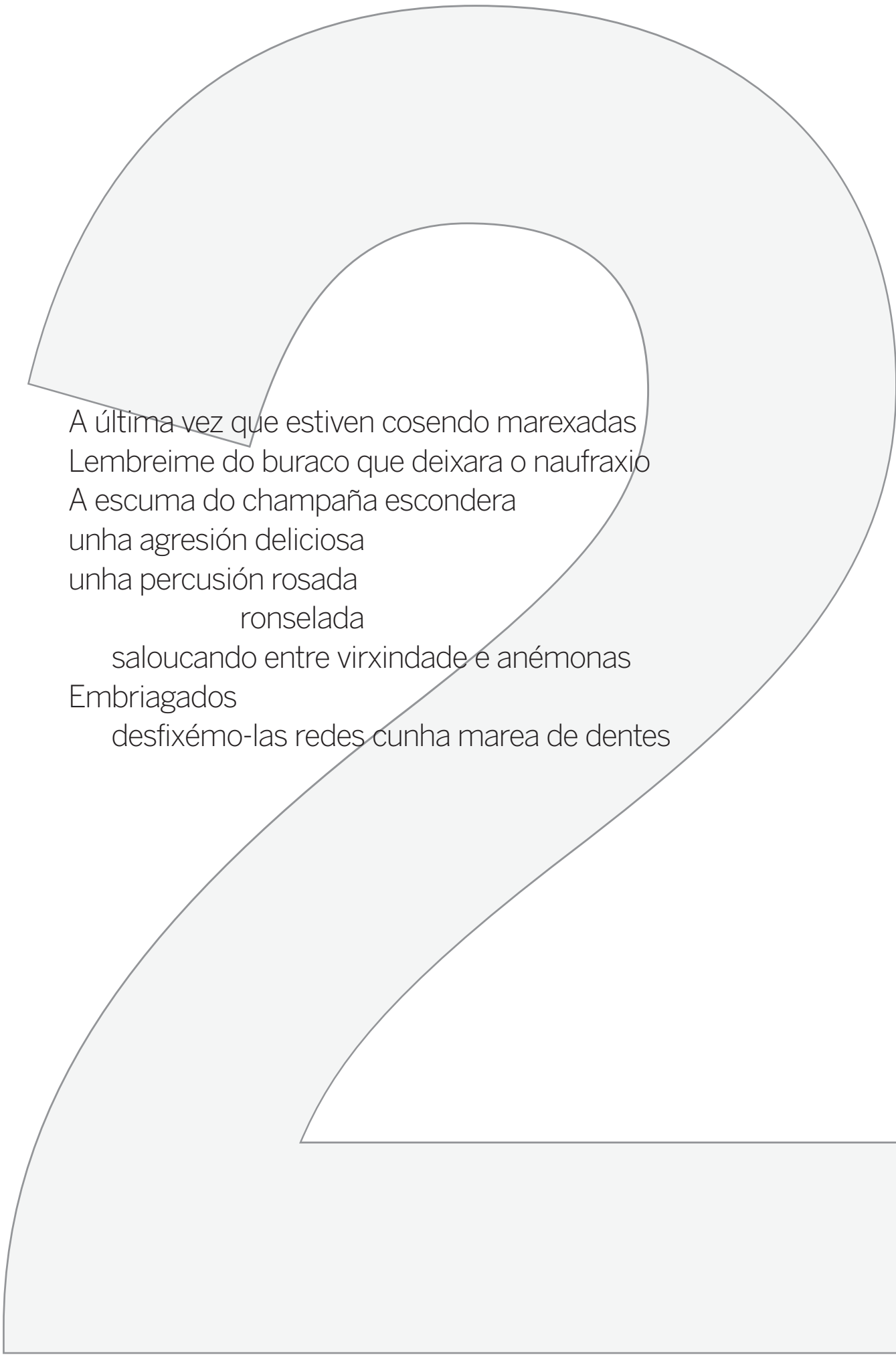

O manuscrito ábrese indeciso

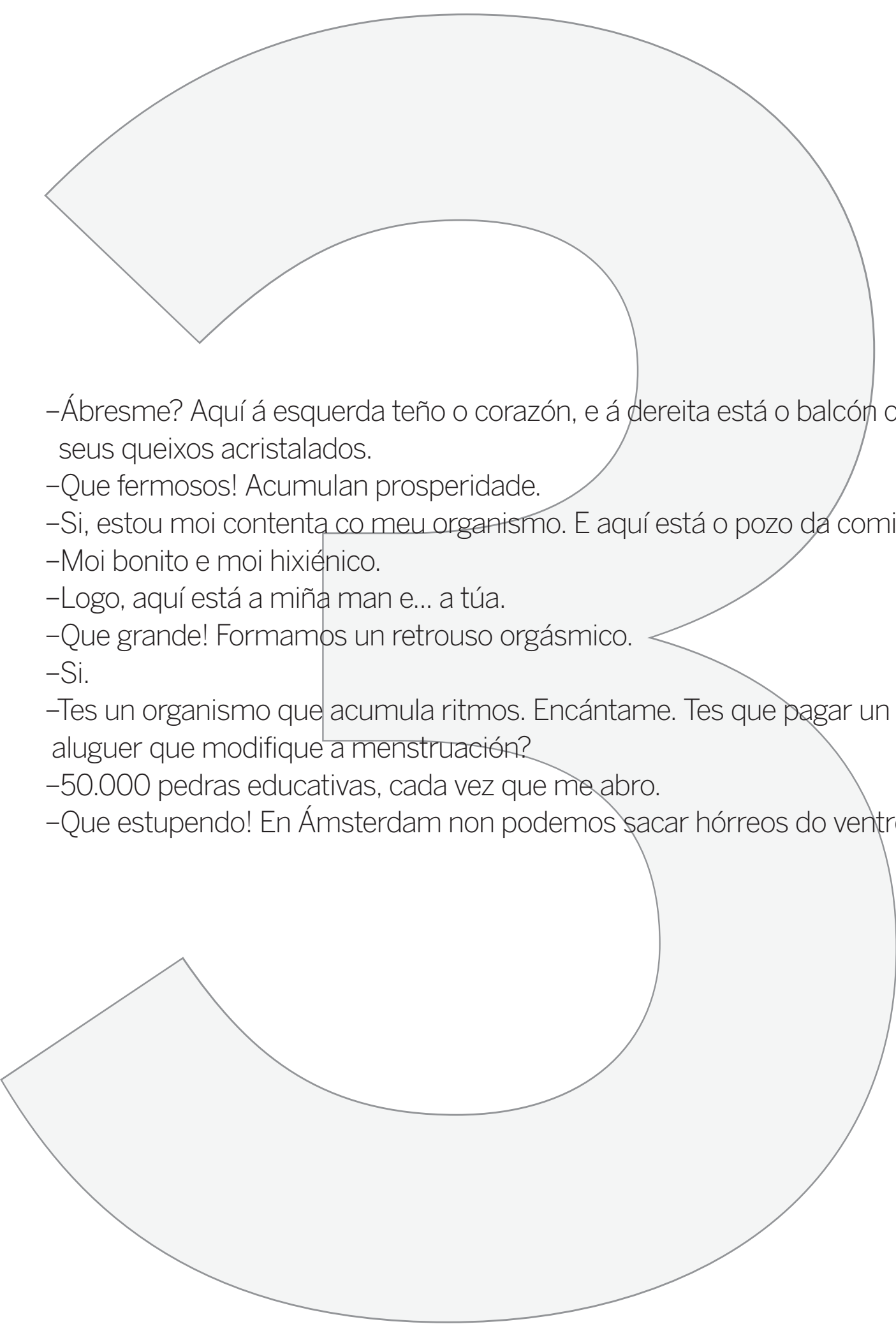
e os membros cápsicos do seu horto...
uns campanean e outros non

As badaladas máis enrubescidas
condimentan o meu ventre

Hai variantes que son unha orxía
e hai variantes que son unha depilación ortográfica

A última vez que estiveren cosendo marexadas
Lembreime do buraco que deixara o naufraxio
A espuma do champaña escondera
unha agresión deliciosa
unha percusión rosada
 ronselada
 saloucando entre virxindade e anémonas
Embriagados
desfixémo-las redes cunha marea de dentes

-
- Ábresme? Aquí á esquerda teño o corazón, e á dereita está o balcón cos seus queixos acristalados.
 - Que fermosos! Acumulan prosperidade.
 - Si, estou moi contenta co meu organismo. E aquí está o pozo da comida.
 - Moi bonito e moi hixiénico.
 - Logo, aquí está a miña man e... a túa.
 - Que grande! Formamos un retrouso orgásmico.
 - Si.
 - Tes un organismo que acumula ritmos. Encántame. Tes que pagar un aluguer que modifique a menstruación?
 - 50.000 pedras educativas, cada vez que me abro.
 - Que estupendo! En Ámsterdam non podemos sacar hórreos do ventre.

Drama1

CÆSAR: Vingareime.

PHŒNIX: Acaso esperas algún sacramento máis profundo?

CÆSAR: Eu, certamente, non. Se gozo facéndoche traga-las cinzas do cemiterio, gozo entón coa miña absoluta limpeza.

PHŒNIX: Pois a que agardas? A min, o teu circo lexislativo non me pode humillar; igual que a ti os meus martirios non te poden alimentar. Sinceramente, como podería eu obter unha gloria máis perfumada que facendo latexar dentro de min as carnes da memoria? Todo o mundo afirmaría que lles abrín un altar no peito; aínda que esquecesen a súa propia pel, non negarían que lles bauticei a inocencia... Mais os tiranos coma ti nunca durmirán espidos.

CÆSAR: Non. Ti estás soa. Vives no ventre dunha mitoloxía, e axiña vai afogar a túa voz. Estás soa.

PHŒNIX: Mais todos me ven, e aínda respiran porque eu respiro.

CÆSAR: Abandonareite lonxe do entendemento.

A large, light gray, stylized number '5' is the central focus of the page. It has a thick, rounded font style. The number is positioned on the left side of the page, with its top horizontal bar extending towards the right. The text is placed within the left vertical stroke of the '5'.

Iluminando os meus xenitais
non atopo a miña nación

E non atoparei un fillo
non darei a luz
introducíndome unha lanterna
pola alfándega

*Troupelean
os mecanismoslésbicos*

*Cantan
as centrais eléctricas
e as fábricas
Alzan os seus membros acoirazados
ó ceo*

*Nas searas
estombállanse os segadores
Ensoñacións produtivas
abrollan nas íngoas*

*No ventre
martelan os mineiros
relámbense os condutores*

Todo o sistema traballa doce e soviéticamente

*Enxeñeiros
e tamén pioneiros
hoxe loitan polo orgasmo libre*